

nem Tilflugt at ville lede det i national Retning. Sa, kommer der en saadan Tid, hvor hverken Kjøbenhavn's Befolkning eller Thingets Fleertal har nogen national Interesse, da hjælper ganske vist dette ikke, men da hjælper det ikke heller, at det ligger i Regjeringens Haand, thi da vil det være forbi baade med Theatret og med meget Mere end det. Disse Bemærkninger om, hvor dyrt det vilde være at overgive det til Private, hørte vi forrige Aar, og dengang søgte jeg at bevise, at de vare ugrundede. Det kan man nu træffe lidt eller meget paa, men saa Meget er imidlertid klart, at vi juridisk ikke ere bundne til Andet end til Pensioner og i de første 5 Aar til Bortpenge, og det kan ikke blive synderligt mere, end det nu koster — om det kan blive mere; thi nogen fuldstændig sikker Oplysning om Bortpengenes og Pensionernes Værdi have vi ikke; det er kun et Skøn, og siden den Tid er Beløbet dog maaffee blevet noget mindre. Det bliver altsaa omtrent det Samme. Men dernæst veed jo Enhver, at denne Udgift efterhaanden aftager, og det staaer da i Thingets Magt, hvormeget eller hvorlidt det i Fremtiden skal blive, saa det kan slet ikke være Andet, end at det i Længden maa blive billigere, ialfald naturligtvis hvis Thinget vil det. Tilsidst kom den høitærede Minister med en Grund, som ganske vist maa have megen Vægt, den nemlig, at Ministeriet ikke vil modtage denne Dagsorden. Denne Dagsorden er en simpel Opfordring til den høitærede Minister om at tage Sagen i sin Haand. Det forekommer mig, at det ikke kan lægge noget saadant Vaand eller noget saadant Tryk paa Ministeriet, at det ikke skulde kunne modtage den, men naar Ministeriet siger, at det ikke kan modtage den, saa er det naturligtvis en Grund, som ethvert Medlem maa tillægge den Betydning, han vil. Derom skal jeg ikke udtale mig.

G. B. Nimestad: Jeg kan ikke anse det for en Uvidenhed hos det velstuderede Medlem, der talte i dette Dieblis, som bragte ham til at sige, hvad han sagde. Jeg maa antage, at det var en ganske uoverbevisende, der bragte ham til at sige

saadanne Ting om Stalten som dem, han nu har sagt for anden Gang her i Thinget. Skjøndt jeg aldrig kan tænke mig, at der er et eneste Medlem her i Thinget undtagen ham, som kan antages at være uvidende om det rette Forhold, saa skal jeg dog, for at noget Saadant ikke tredie Gang skal komme frem, gjøre opmærksom derpaa. Der var, mine Herrer, i Italien en Deel, som hørte under Østerrig, der igjen bestod af to ikke i Alt med hinanden forbundne Dele, nemlig Milano og Venetia. Desuden var der en Stat, som heed Sardinien og andre Stater, som heed Lucca, Modena, Parma, Toscana, og saa Pavestaten og Syditalien. Enhver af disse Stater havde sin Hovedstad, og enhver Hovedstad havde naturligtvis sit Theater, af hvilke Theatre nogle endog saa vare ganske overordentlig store. Saaledes var Theatret i Parma det største i hele Italien, naaget Parma var en lille Stat, der ikke var saa stor som Sjælland. Da nu Forandringen skete, da Italien blev slaaet sammen til et eneste Rige, undtagen det Par Hundrede Kvadratkilometer, hvorover Paven endnu hersker ved Hjælp af fremmede Bajorletter, opstod det Spørgsmaal, om Staten kunde understøtte alle disse Theatre, som naturligtvis alle fordrede det, eller hvilke Theatre der skulde nedlægges. Men saaledes er Forholdet ikke her i Landet. Her er kun Tale om et eneste Theater, som har været Nationaltheater i en lang Række Aar. Dette har det ærede Medlem overseet, men der er en anden Ting, som det er ligesaa mærkværdigt, at det ærede Medlem er uvidende om, nemlig at Underviisningen i Italien, ligetil Omvæltningen skete, laa i Geistlighedens Hænder, ogsaa de lærde Skolers, og der fandtes en Mængde Universiteter i Landet ligesom i Spanien, thi det er jo i Særdeleshed der, hvor der hersker Uvidenhed og Mørke, at der er de fleste Universiteter. Saaledes har Spanien iblandt Folket, fordi Theologerne have Underviisningen der. Det er den store Ulykke, at hvor Theologerne have Underviisningen i deres Hænder, der er Folket uvidende, thi Theologerne ere af Naturen de meest eensidige Mennesker, der eksistere. Saaledes var der ogsaa i Italien en Masse lærde Skoler,